

handlingen af forsikrings- og erstatningssummer, f. eks. i den foreslåede § 7, stk. 2, § 13, stk. 2, og § 24.

Til § 47

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31 for så vidt angår erhvervelse eller overdragelse af aktiver ved gave og arveforskund, der sidestilles med køb henholdsvis salg. Derimod er arv ligeledes medtaget i bestemmelsen, hvilket navnlig skal omfatte de tilfælde, hvor arvingen m.v. ikke succederer i boets skattemæssige stilling. I disse tilfælde indeholder bestemmelsen således også hjemmel til fastsættelse af anskaffelsessum og salgssum. Som følge af lov nr. 426 af 14. juni 1995 om dødsbo- og gaveafgift er boafgift nævnt i den foreslåede bestemmelses 2. pkt. på linie med gaveafgift og indkomstskat. Det er i bestemmelsens 4. pkt. præciseret, at når erhververen efter skattelovgivningens regler indtræder i overdragerens skattemæssige stilling, finder de omtalte bestemmelser ikke anvendelse. Med den foreslåede bestemmelse er indholdet af den gældende lovs § 31 koncentreret i en kortere form.

Reglerne i den gældende lovs § 31, stk. 1, sidste pkt., og stk. 2, sidste pkt., om omregning til kontantværdi, indgår ikke i bestemmelsen, da der i § 43 er foreslået en generel regel om omregning til kontantværdi, der gælder for hele loven.

Til § 48

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til den gældende lovs § 30, stk. 1 og 2. Der er dog foretaget visse mindre justeringer.

Stk. 1 indebærer, at fortjeneste eller tab medregnes fuldt ud i salgsåret i tilfælde, hvor aktiver er solgt som led i næring. Henvielsen i 2. pkt., hvorefter beskatningen sker efter statsskattelovens § 5 a, indebærer, at der ikke skal ske kontantomregning af anskaffelses- og salgssummer. Det er således de nominelle værdier, der benyttes.

Stk. 2 er alene ændret i forhold til den gældende § 30 med henblik på at tilpasse bestemmelsen lovforlagets ny kapitelinddeling.

Til § 49

Den foreslåede bestemmelse om anskaffelse af visse aktiver til brug for forsøgs- eller forskningsvirksomhed svarer til den gældende lovs § 34. Der er alene foretaget visse sproglige justeringer for at tilpasse bestemmelsen lovforlagets kapitelinddeling.

Til § 50

Bestemmelsen fastsætter, at en skattepligtig, der har afskrevet efter loven, efter udløb af fristen for indgivelse af selvangivelse, kun kan ændre afskrivningerne med Ligningsrådets tilladelse. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lovs § 30, stk. 3, dog er der foretaget en mindre sproglig justering.

Den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde begrænses *ikke* af 3-års reglerne i skattestyrelseslovens § 4 og § 35, hvorefter skattemyndighederne i almindelighed ikke kan forhøje skatteansættelsen for et indkomstår, der ligger mere end 3 år tilbage i tiden. Tilsvarende finder de tidsmæssige begrænsninger vedrørende selve ansættelsesændringerne heller ikke anvendelse, hvilket der har været nogen uklarhed om efter de gældende regler. Efter bestemmelsen har Ligningsrådet således, uanset at der er tale om begæringer, der er indgivet senere end tre år efter udløbet af det pågældende indkomstår, adgang til at give tilladelse til efterfølgende af- og nedskrivninger med de heraf følgende nødvendige ansættelsesændringer.

Til § 51

Bestemmelsen er identisk med den gældende lovs § 44 A.

Kapitel VII

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 52

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 1998, samt at den gældende afskrivningslov, jf. lovebekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 1996 med senere ændring ophæves med virkning fra samme indkomstår.

Det foreslåede virkningstidspunkt indebærer, at de nye regler skal finde anvendelse for alle aktiver omfattet af afskrivningsloven fra og med indkomståret 1998, uanset anskaffelsestidspunktet for aktivet. Det gælder, selvom der efter de gældende regler i en lang række tilfælde gælder særlige afskrivningsforløb eller afskrivningssatser afhængig af anskaffelsestidspunktet for aktivet, eller særlige regler for opgørelsen af genvundne afskrivninger afhængig af anskaffelsestidspunktet for aktivet.

De gældende overgangsregler, der er fastsat i forbindelse med tidligere ændringer af afskrivningsloven, videreføres således som udgangspunkt *ikke* med lovforlaget. Der findes *eksempelvis* særlige regler